

Vrijwilligersproject

Steun aan de bevolking van Somita, Gambia

Nieuwsbrief 2/2009

Ons, Mariëtte, Eric, Rene en Priscilla, 4^e bezoek aan onze vrienden in Gambia, Somita, zit er weer op. Zoals we in de vorige nieuwsbrief al melden, zijn dit weer bijzondere weken geweest. Ons blikveld op ontwikkelingswerk is weer breder geworden. Ontwikkelingshulp is een start, een basis om zaken op te starten. Echte hulp is het creëren van bewustwording, zowel voor degene die de hulp ontvangen, maar ook voor hen die geven.

Vrijdagavond 23 oktober kwamen we laat op het vliegveld te Banjul, Gambia. Onze vriend en chauffeur Bully stond ons op te wachten. Zijn oude VWbus was ingeruild voor een oude Jeep. Volgens oud Afrikaans gebruik moesten we deze auto aanduwen, wat we gedurende ons verblijf nog vele keren hebben herhaald. Al snel kwamen we er achter dat dit perfect zou passen in wat we zouden aantreffen. (kapot is kapot, geen onderhoud en niet denken aan de dag van morgen)

De zaterdag hebben we besteed om te wennen aan de hoge temperatuur, het bezoeken van de dochter van de overleden Dawda, Fatou en het maken van afspraken met betrekking tot het ondersteunen van haar studie. Tevens moesten we onze financiën op orde zien te krijgen. We hadden inmiddels ook vernomen dat het door ons geplaatste Solar-system, op het ziekenhuis, defect was. Om de reparatie hiervan te regelen hebben wij het bedrijf Gam-Solar bezocht. Dit bedrijf is eigendom van de Nederlander Hans Nootboom. Dit bezoek duurde veel langer dan verwacht. Hans heeft ons een voorstel gedaan om een project op te starten om het watertekort definitief op te lossen. Dit project kan ons volgende doel worden, waarbij dit alleen maar mogelijk is met extra subsidie, zoals inschakeling van de Stichting Wilde Ganzen. Hiervoor zijn we begonnen om op hoog nivo in Gambia onze contacten te zoeken.

Zondagochtend zijn we vroeg vertrokken naar ons dorp Somita, waar we na de bekende welkomstceremonie de plannen en wensen voor de komende 2 weken hebben besproken.

Onze plannen waren het bouwen van een toiletgebouw en het plaatsen van een waterpomp bij door ons opgeknapt school en het schilderen van de school. Ook moesten de dakconstructies van enkele gebouwen rondom het ziekenhuisje verbeterd worden. Voor de school moesten nog schoolboeken aangeschaft worden en een Engelse leraar worden betaald. Kortom voldoende te doen, met een beperkt budget.

Bij rondgang in ons dorp bleek dat men onze komst goed had voorbereid. De dakconstructies waren al volgens onze wensen gemaakt, waardoor regen geen invloed meer heeft op de muren van de gebouwen. Groot was onze verbazing dat men al begonnen was met het bouwen van de put, er waren 5 betonelementen gemaakt, welke 1 week moesten drogen. Ook was men al begonnen met het graven van een diepe kuil, 4 meter diep, voor het toiletgebouw, en had men de stenen voor het gebouw al gemaakt. Men wilde graag de put en het toiletgebouw in gebruik nemen tijdens ons verblijf. Helaas zou dit allemaal anders uitpakken.

Een grote tegenvaller was echter dat wederom 3 van de 4 waterpompen defect waren. Slecht of geen onderhoud? en geen toezicht, de kinderen gebruiken de pompen als speeltoestellen. Gelukkig had men een afspraak met een loodgieter gemaakt voor het installeren van de pomp bij de school. Deze was genegen om ook de 3 defecte pompen te repareren. De loodgieter had echter nog een klus, ca 100 km verderop. Deze klus bleek tegen te vallen, waardoor hij pas in de 2^e week kon komen. De kosten van de reparatie van de pompen en het Solar-system namen direct 25% van ons totale budget in beslag, reservematerialen zijn erg duur en de loodgieter is 4 dagen bezig geweest met zijn werkzaamheden, waarbij we niet moeten vergeten dat onderdelen niet voor het grijpen liggen en dat hiervoor ca 100 km enkele reis moet worden afgelegd.

We hebben onze teleurstelling uitgesproken over de defecte pompen en het Solar-system.

Zondagavond waren we weer terug aan de kust, en de maandag zijn we begonnen aan onze inkopen. De start was als van ouds, auto aanduwen, lekke band repareren, geen reserveband aanwezig. We zijn gestart met het kopen van de waterpomp. Na lang onderhandelen, waarbij we langzamerhand gewend raken aan de Afrikaanse manier van zaken doen, waren we trotse bezitters van een complete waterpomp, voor EUR 1.855,-. Ter vergelijking: in Gambia kost een wegmotor ca EUR 900,-, onvoorstelbaar. Luxe goederen zijn goedkoop, terwijl de noodzakelijk goederen bijna onbetaalbaar zijn. Hierna zijn we bouwmaterialen gaan bestellen, cement, verf, betonijzer, spijkers etc..... Je moet alles kopen, in het dorp is geen voorraad en zijn geen materialen te koop.

Laat in de avond hadden we ons lijstje afgewerkt. De dinsdagochtend hebben we samen met enkele bewoners van Somita de materialen verzameld en zijn we vertrokken naar ons dorpje.

Woensdagochtend begonnen we met ons werk. Al snel bleek dat we te enthousiast aan veel projecten begonnen waren, pompen, waterput, toiletgebouw, oogkliniek en schilderwerkzaamheden.

De eerste tegenvaller was het toiletgebouw. Het graven van het gat, 4 bij 4 meter en ook 4 meter diep, was een te zware klus. Op een diepte van 1 meter bleek een ondoordringbare steenlaag te zitten, welke met de hand, schop, een te forse "kluif" bleek te zijn. De werkzaamheden aan deze put

bleek veel mensen af te schrikken, en het duurde tot vrijdagmiddag voordat we hier weer structuur in hadden. Het graven werd 100 meter verder opnieuw gestart, dit keer met succes.

Voor het lichtere werk, schilderen, waren er voldoende mensen, maar hierdoor stagneerde het andere werk. Vrijdagochtend konden we dit tij keren en werden de bouwactiviteiten opgestart. Echter, kostbare tijd was verloren. Onze overtuiging dat onze strakke regie van de werkzaamheden van vorig jaar dit jaar automatisch een vervolg zou krijgen bleek helaas een teleurstelling, maar wel een goede les voor de volgende keer.

De volgende dagen is er hard gewerkt, maar doordat er een vloer gestort moest worden voor het toiletgebouw, droogtijd 1 dag en een betonnen-afdekking voor de nieuwe waterpomp, droogtijd 4 dagen, bleek helaas bij ons afscheid dat beide projecten niet klaar waren. De waterput is de volgende dag nog in gebruik genomen, het toiletgebouw enkele dagen later.

Doordat deze voorzieningen bij de school gerealiseerd zijn, krijgen de kinderen nu voedselhulp door het World Food Plan. Hierdoor kunnen de kinderen van de school een maaltijd krijgen, rijst, uien en olie.

Tijdens ons verblijf hebben we afspraken gemaakt om een goede leraar Engels te kunnen aanstellen. Deze leraar is al begonnen op de school. We hebben zijn salaris voor een 1 jaar gedeponeed bij het VDC, Village Development Committee.

We hebben veel overleg gehad met het VDC, dit comité is een soort vertegenwoordiging van de bewoners, met een sturende groep in het dorp. Tijdens dit overleg hebben we onze bezorgdheid uitgesproken over de watervoorziening en het alsmaar toenemende afvalprobleem. Er zijn duidelijke afspraken gemaakt met de bewoners van het dorp voor het beheer van de waterpompen.

Naast het waterprobleem is afval de andere grote bedreiging voor het Afrikaanse continent, dit geldt overigens voor alle ontwikkelingslanden. Ondanks het gebrek aan noodzakelijk basisvoorziening, hebben veel mensen een zaklamp. Lege batterijen worden niet opgeruimd, maar gewoon in de natuur weggegooid. Dit probleem hebben we inzichtelijk gemaakt en ook met de lokale bevolking uitvoerig besproken. Er is ons beloofd dat we bij ons volgende bezoek het dorp niet meer terug zullen kennen. De ziekenverzorger van het ziekenhuis start samen met de scholen een project op om de kinderen bewust te maken van de eigen leefomgeving.

Ons verblijf was weer zeer intensief, met de nodige aanloopproblemen, maar uiteindelijk hebben we toch weer vooruitgang geboekt. We hebben onze mensen in Somita bewust kunnen maken van hun eigen verantwoordelijkheden, waarmee ze zelf stappen kunnen maken om de eigen primaire levensbehoefte te kunnen waarborgen. Ook hebben we duidelijk onze leerpunten meegenomen voor ons volgende bezoek, zoals het nog duidelijker neerzetten van onze doelstellingen en het samen met het VDC opstellen van een strakke planning. Maar we moeten ook bewust blijven van de Afrikaanse wijze van leven. Door ons verblijf in het dorp, wat men bijzonder waardeert, spreken we veel mensen en maken we de dagelijkse gang van zaken mee.

Helaas hebben we niet al onze doelen gerealiseerd. Graag hadden we een aanvang gemaakt met een plan om kinderen te sponsoren voor hun studie. Hiervoor moeten eerst de scholingsmogelijkheden verder worden ontwikkeld. De beide "basisscholen" hebben een gebrek aan leraren, waardoor de

kinderen 's ochtends of 's middags naar school kunnen, ook zijn de lesmaterialen te minimaal. Voor enkele groepen is er zelfs geen klaslokaal en worden de lessen onder de bomen gegeven.

In 2010 gaan we weer terug naar ons dorp, de eerste contouren hiervoor zijn al weer zichtbaar. Een van de doelen is wederom het water. Het dorp beschikt nu over 5 handpompen, maar ook over een watertank, met diverse tappunten. Deze watertank wordt gevuld door een solarpomp, echter de watertank is lek, en het solarsysteem is niet krachtig genoeg om voldoende water op te pompen. Tijdens bewolkte dagen levert het systeem onvoldoende energie en kan het dagen duren voordat er water is. M.n. tijdens de lange regentijd is het grotendeels bewolkt en is het solarsysteem niet in staat om water op te pompen, waardoor het dorp geheel is aangewezen op de handpompen. Het is moeilijk te begrijpen hoe 5000 mensen en het vee de afgelopen regenperiode maar met 1 functionerende waterpomp hebben kunnen leven. Er zijn nog een aantal open putten waar men met een emmertje het water van een diepte van 20 meter op moet halen. Echter, open putten zijn een bron van besmetting voor allerlei ziektes.

Om het waterprobleem goed aan te pakken, hebben we een conceptplan. De watertank moet worden gerepareerd en er moet een nieuwe en krachtiger solarsysteem en waterpomp komen om ook op bewolkte dagen voldoende capaciteit te kunnen leveren om het dorp van water te voorzien. Mogelijkheden voor de financiering van dit project worden door ons onderzocht, waarbij we proberen via Stichting Wilde Ganzen een aanvulling te krijgen op onze budget.

Enkele van onze gulle sponsors hebben te kennen gegeven in de toekomst een bezoek te willen brengen aan ons dorpje. Ook dit kan een van de doelstellingen worden voor ons volgende bezoek.

Wij realiseren ons dat deze nieuwsbrief een zeer uitgebreid verslag is van ons 4^e verblijf in Somita, maar hopen dat we u hiermee een goed beeld geven van onze aanpak. Mocht u onze eerste nieuwsbrief niet hebben ontvangen, dan kunt u deze bij ons opvragen. (e_corstjens@hotmail.com)

Ons project is en blijft een particulier initiatief, opgestart door 4 collega's van ABN AMRO, samen met hun eega's. Wij hebben ons als subprojectgroep aangesloten bij de Stichting Steun Aan Gambia. Deze stichting, SSAG, heeft recent de fiscale status van Goedgekeurde Stichting gekregen, waardoor uw schenking, giften en donaties fiscaal aftrekbaar zijn. We hebben bij deze stichting een aparte rekening, nummer 46.35.24.209. De gelden welke op deze rekening binnen komen worden alleen gebruikt voor ons particuliere project. Deze rekening staat op naam van S.S.A.G. Nijmegen, inzake ABN AMRO. Indien u giften en donaties over wilt maken op deze rekening kunt u dit doen met omschrijving: Gift Somita.

Naast uw giften kunt u ons ook steunen door gedragen kleding, schoenen en ander textiel bij ons af te geven. Natuurlijk willen we het ook bij u ophalen. Wij krijgen per kilo EUR 0,25.

Namens de bevolking van Somita, wederom bedankt,

Eric, Mariëtte en Noortje Corstjens, 0485-540740.

Rene, en Priscilla van Steen

Peter en Loes Janssen

Ton en Marion Wijnen